

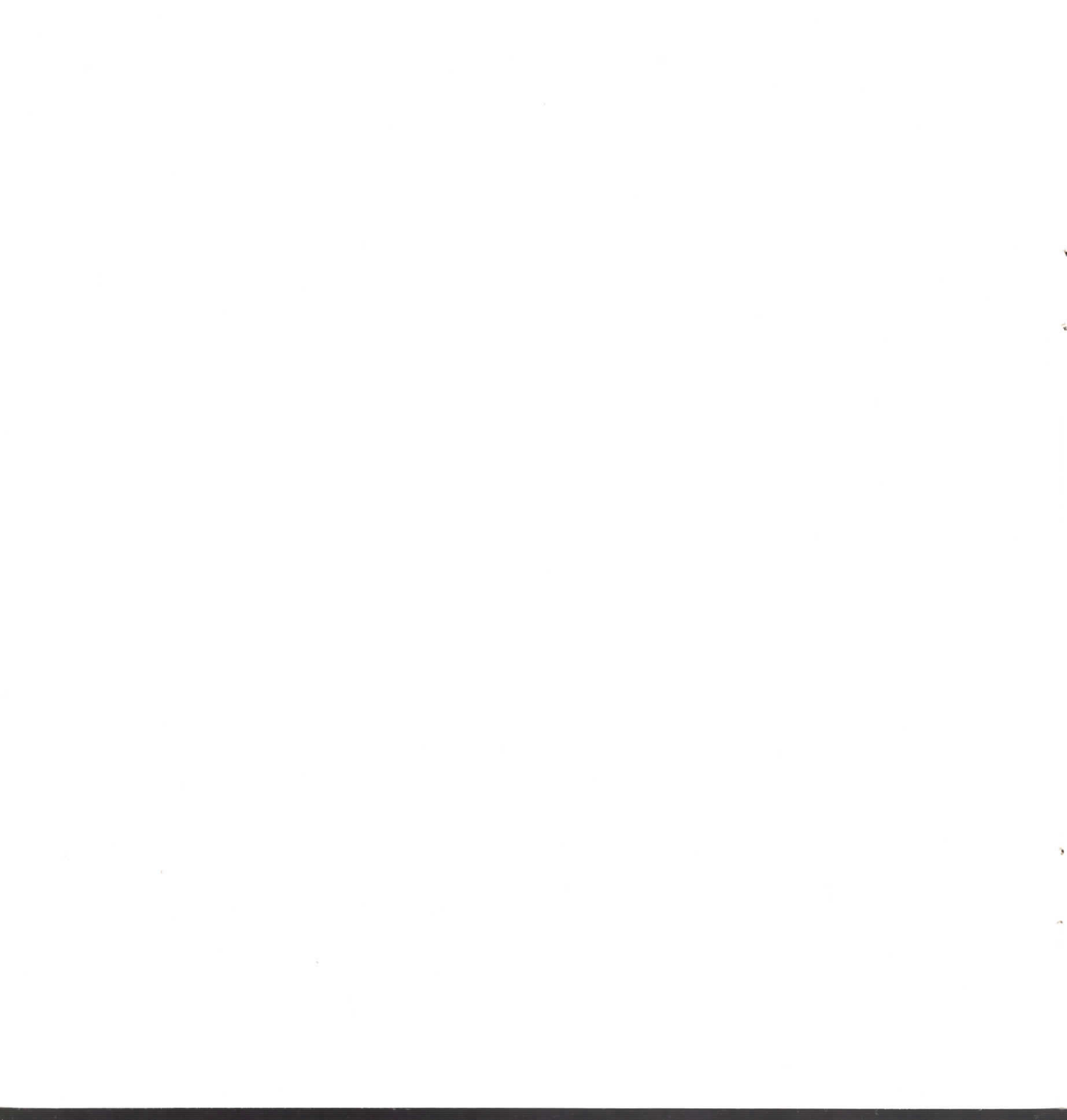
К Е Л И К

САЛОН НА МУЗЕЈОТ — ЃУРО САПАЈ 34

МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНА УМЕТНОСТ

СТОЈАН КЕЛИК

СКОПЈЕ 12 — 26 - VI - 1966

Во денешното сликарство на Стојан Келиќ јасно можат да се препознаат некогашните негови слики. Како отсекогаш во жијката на интересирањето на сликарот за светот што го окружува да била присутна една принуда. Една потреба за некакво тајно и трајно дошепнување со природата на начинот на ставите познавачи на тревите, на чудните ботаничари и на собирачите на лековитото билје. Наедно, како оваа потреба за испитувањето и разбирањето на природата да морала да се крие. Откритијата се шифрувале со знаци што можат да се читаат единствено со помошта на сликата свртена наопаку во огледалото на мудрата чувствувителност.

Според она што може да се заклучи од досегашното сликарство на Келиќ, сликарот со своето внатрешно око гледа постојано еден ист предел. Сите слики досега насликани всушност се незавршена фиксација на тој идеален пејсаж.

Односот на пределот и уметниковата чувствителност е мошне динамичен. Тој е подложен на постојани менувања на агловите на гледањето и на начините на медитирањето.

Стожерот на сликата е ту долга ту скратена сенка на уметникот што ја бележат бавните движења на сонцето во долните региони на имагинарниот предел. Тоа единствено навестување на присуството на човекот подложно е на постојани метаморфози, зашто смислената уметникова интервенција на таа трага, на таа сенка ѝ го дава ту цврстиот изглед на површината на минералот, ту обликот на мекото нишање на билјето што го раздвижува јужниот ветер неочекувано сув и топол.

Откога ја впишал со својата сенка човековата неоповиклива отсутност од доменот на тој единствен и неповторлив предел, сликарот се нашол во недоумение, понесен од дивергентниот гест на својата природа. За да сликата може да се организира, беше потребно да се ускладат медитеранскиот императив на сфаќањето на работите од повисок ред непосредно, по чистата чувствителност и рационализам, со острата логика на дамнешните сликари од северот на уметноста.

Мислам дека токму во ваквата изненадна средба на јужните и северните ветрови се зачна мислата која Келиќ, како и Кандински, би можел да ја формулира на овој начин: Подрачјето на уметноста за мене се одделуваше сè повеќе од подрачјето на природата додека конечно не почнав да ги набљудувам секое за себе како на полно одделни.

И поради тоа пределот од Келиќевата слика не е повеќе документ и потврда на постоењето на одреденото небо и земја и растенија туку целосна област што ја отпочнува својата егзистенција таму каде што се завршуваат и укинуваат лиците на природата.

Сликата на пределот и пределот од Келиќевата слика покажуваат само далечни и само условни сродности.

Метафизичкиот предел од Ќелиќевите слики сограден е со посредството на мобилни геометриски површини израснати од статичката основа што ја претставува односот на небото и земјата. Додека движењето некогаш беше особено нагласено, поновите слики ги карактеризира бавно, одвај забележливо ротирање на површината што почнала со еден свој дел да враснува во основата од која што некогаш, по цена на подлабоки морфолошки промени, се одделила.

Хармоничниот, речиси ритуален распоред на активните геометриски површини што постојано го усогласуваат меѓусебниот распоред на рабовите во областите на можните допирања произлегува од делумната преобразба на непостојаната органска структура во конечната завршеност на кристалниот систем. Просторната решетка на сликата е површински центрирана а кристализацијата се врши во насока кон тетраедар. Меѓутоа, кристалографските оски сè уште се непрецизно распоредени во рамнината и неочекувано потсетуваат на своето дамнешно потекло од несовршените биолошки форми.

И кругот на Ќелиќевиот интерес тука уште еднаш се отвора. Сликарот одново ќе се најде, како што тоа ни го доверува античкиот мит, врз земјата и ќе ги зборува тајните заговори со тревите за да одново ги открие новите инструменти со чие посредство ќе ги врши дешифрирањата на својот внатрешен идеален предел.

Живојин Турински

СТОЈАН КЕЛИК, сликар и графичар

Роден во Босански Нови 1925. Завршил Академија за ликовни уметности во Белград. Студиски патувања: Италија, Франција, Холандија, Белгија, Англија, Грција, СССР, Полска. Професор е на Академијата за ликовни уметности во Белград и главен и одговорен уредник на списанието „Уметност“. Повремено се занимава со ликовна есеистика.

Самостојни изложби:

- 1954 — Белград: Галерија УЛУС
- 1958 — Белград: Музеј примењених уметности
- 1962 — Загреб: Галерија современих уметности
— Белград: Салон Модерне галерије
- 1963 — Љубљана: Мала галерија
- 1964 — Белград
- 1965 — Белград
- 1966 — Белград: Галерија Коларчевог универзитета

Групни изложби:

- 1953 — Загреб: Група Самосталних
— Белград: Карановиќ, Србиновиќ, Келиќ (графика)
- 1954 — Венеција: Савремена југословенска графика
- 1955 — Белград: Карановиќ, Србиновиќ, Келиќ (графика)
— Белград: Децембарска група
- 1956 — Дубровник: Савремена југословенска уметност
— Белград, Сараево: Децембарска група
- 1957 — Дубровник: Савремена југословенска уметност
— Белград: Карановиќ, Србиновиќ, Келиќ (графика)
— Белград: Децембарска група
- 1958 — Прага, Брно, Братислава: Савремено југословенско сликарство
— Варшава, Белград: Децембарска група
- 1959 — Загреб: Карановиќ, Србиновиќ, Келиќ (графика)
- 1959-62 — САД: Ново сликарство Југославије
- 1960 — Париз, Антиб: Савремено југословенско сликарство
— Белград: I Октобарски салон
— Белград: Децембарска група

- 1961 — Лондон, Tate Gallery: Савремено југословенско сликарство
— Западна Германија: Савремено југословенско сликарство
— Белград: I тријенале ликовних уметности
— Белград: II Октобарски салон
- 1962 — Белград: III Октобарски салон
- 1963 — Белград: IV Октобарски салон
- 1964 — Белград: V Октобарски салон
— Белград: II тријенале ликовних уметности
— Загреб: Југословенска графика
— Токио: Биенале
- 1965 — Љубљана: VI меѓународна графичка изложба
- Награди: Октомвриска награда на градот Белград за графика, 1958;
Седмојулска награда за сликарство на Советот за култура на СР Србија, 1960;
Награда на изложбата — Југословенска графика во Загреб, 1964.

Адреса: Стојан Ђелић, Лоле Рибара 27, Белград

БИБЛИОГРАФИЈА (НЕПОТПОЛНА)

- С. Мишић, Мисаоност и уметност Стојана Ђелића, Београдске новине, Белград, 17. IX. 1954
- М. Б. Протић, Изложба Стојана Ђелића, Борба Белград, 21. IX. 1954
- М. Милошевић, Изложба слика Стојана Ђелића, Борба, Белград, 21. IX. 1954
- М. Милошевић, Пролећна изложба УЛУС-а, Борба, Белград, 27. V. 1956
- А. Челебоновић, Осврти усред сезоне, Књижевне новине, Белград, 18. III. 1956
- Т. Олујић, Разговор са сликаром Стојаном Ђелићем, Омладина, Белград, 20. VIII. 1956
- Ж. Видовић, Сlike и идеје, Ослобођење, Сараево, 30. IX. 1956
- Д., Један тренутак са Стојаном Ђелићем, НИН, Белград, 21. IV. 1957
- А. Николовски, Гостување на УЛУС во Скопје, Разгледи, Скопје, 1. XII 1957
- М. Б. Протић, Три изложбе, НИН, Белград, 15. XII. 1957
- П. В., Изложба „Децембарске групе“ у Уметничком павиљону, Политика, Белград, 14. XII. 1957
- Др. К. Амброзић Десеторица из Децембарске групе, Књижевне новине, Белград, 27. XII. 1957
- А. Челебоновић, Децембарска група, НИН, Белград, XII 1957
- М. Милошевић, Нове перспективе, Борба, Белград, 11. V. 1958
- Р. Предић, Изложба Стојана Ђелића, Омладина, Белград, XI. 1958
- П. В., Сlike и цртежи Стојана Ђелића, Политика, Белград, 7. XI. 1958
- М. Б. Протић, С. Ђелић, В. Петровић и Ј. Солдатовић, НИН, Белград, 7. XI. 1958
- Б. Дечермић, Вечерње новости, Белград, 20. XII. 1958
- Др. Л. Трифуновић, сликарство Децембарске групе, НИН, Белград, 18. I. 1959
- Р. Пугар, Три графичара, Народни лист, Загреб, 22. I. 1959
- Ц. Трумић, Изложба Децембарске групе, Панчевац, Панчево, 1. V. 1960
- П., Један тренутак са Стојаном Ђелићем, НИН, Белград, 3. VII. 1960
- Седмојулске награде, НИН, Белград, 10. VII. 1960
- Ј. С. П., Стојан Ђелић, Рад, Белград, 10. IX. 1960
- Д. Ђорђевић, Октобарски салон, Дневник, Нови Сад, 30. X. 1960
- Др. К. Амброзић, Први Октобарски салон, Књижевне новине, Белград, 4. XI. 1960
- П. В., Октобарски салон, Политика, Белград, 10. XI. 1960
- П. В., Последње децембарске изложбе, Политика, Белград, 20. XII. 1960
- Д. Ђорђевић, Децембарска група, Дневник, Нови Сад, 1. I. 1961
- Г. Поповић, Децембарска група, Борба, Белград, 9. I. 1961
- Др. К. Амброзић, Октобарски салон 1961, Књижевне новине, Белград, 17. XII. 1961
- Др. Л. Трифуновић, Стојан Ђелић, НИН, Белград, 29. I. 1961
- Нов продор југословенске уметности, Наши Разгледи, Љубљана, 13. V. 1961
- О. Бихаљи Мерин, Генерације и путеви сликарства, Политика, Белград, 4. VI. 1961

- Ј. Деполо, Сликарство на Тријеналу, Вјесник, Загреб, 8. VI. 1961
 М. Карамехмедовић, Намјере и остварења, Ослобођење, Сараево, 11. VI. 1961
 Д. Ђорђевић, Изложба у јубиларној години, Борба, Белград, 30. VII. 1961
 A. Bassin, Morgen's Paint — III међународни бијенале сликарства, Наши разгледи, Љубљана, XII. 1961
 М. Г., Ђелић у Градској галерији, Вечерњи лист, Загреб, 12. I. 1962
 А. Челебоновић, Предговор, Каталог изложбе у Градској галерији савремене умјетности у Загребу, 10-25 I. 1962
 Ј. Деполо, Јасноћа и непосредност, Вјесник, Загреб, 16. I. 1962
 М. Пеић, Много ликовних смјерова, Телеграм, Загреб, 2. II. 1962
 П. К., „Предели“ Стојана Ђелића, Данас, Белград, 14. II. 1962
 М. С. М., Стојан Ђелић, Политика, Белград, 8. IV. 1962
 П. В., Сликарство Стојана Ђелића, Политика, Белград, 12. IV. 1962
 Д. Ђорђевић, Поетска снага Ђелићевог графичког израза, Борба, Белград, 8. IV. 1964
 Д. А. Стојан Ђелић: Волим да осетим горчину остварених и неоставрених претпоставки, Политика, 12. IV. 1964
 С. О., Подељене награде на Бијеналу графике у Загребу, Политика, Белград, 28. V. 1964
 П. В., Изложба четворице београдских графичара, Политика, Белград, 4. VI. 1964
 Алекса Челебоновић, Југословенски уметници на Бијеналу у Венецији, Политика, Белград, 19. VII. 1964
 М. Ј., Стојан Ђелић, излаже у Сплиту, Политика, Белград, 4. III. 1965
 П. В., Цртежи Стојана Ђелића, Политика, Белград, 2. III. 1966
 Владимир Розић, Стојан Ђелића, Књижевне новине, Белград, 5. III. 1966
 М. Пушић, Цртежи Стојана Ђелића, Ослобођење, Сараево, 6. III. 1966

Dans la peinture actuelle de Stojan Ćelić on peut reconnaître nettement ses peintures d'autrefois. Comme si une contrainte demeurait depuis toujours dans le foyer d'intérêt du peintre pour le monde qui l'entoure. Besoins d'un secret et permanent chuchotement avec la nature selon les vieux connaisseurs des herbes, les bizarres botanistes et les recueilleurs des plantes guérissables. Comme si tout à la fois cette nécessité d'exploration et de compréhension de la nature devait se cacher. Les découvertes sont chiffrées par des signes qu'on peut lire uniquement à l'entremise de la peinture mise à l'envers dans le miroir de la subtile sensibilité.

D'après ce qu'on peut conclure de la peinture de Ćelić qui a été jusqu'à aujourd'hui, le peintre regarde continuellement avec son oeil intérieur un même paysage. Toutes ses peintures peintes jusqu'à présent sont une fixation inachevée de ce paysage idéal.

Le rapport du paysage et de la sensibilité de l'artiste est très dynamique. Il est soumis aux changements continus des angles d'observation et des manières de méditation.

Le centre de la peinture est tantôt la longue tantôt l'ombre raccourcie de l'artiste que les légers mouvements du soleil tracent dans les régions inférieures du paysage imaginaire. Cet unique allusion à la présence de l'homme est soumise aux métamorphoses continues car l'intervention raisonnée de l'artiste donne à cette trace, à cette ombre tantôt un aspect solide des couches du minérale, tantôt il lui donne la forme d'un flottement tendre des plantes que le sirocco brusquement sec et chaud met en mouvement.

Inscrivant de son ombre l'absence irrévocable de l'homme du domaine de cet unique et non répété paysage le peintre fut indécis porté par le geste divergé de sa nature. Pour qu'on puisse organiser la peinture il fallait harmoniser l'impératif méditerranéen des choses d'ordre supérieur directement, d'une pure sensibilité et le rationalisme, la logique affilée des anciens peintres du Nord artistique.

Je pense que dans une telle rencontre inattendue des vents du Sud et ceux du Nord se trouve l'origine de la pensée que Ćelić aime que Kandinsky, pouvait la formuler de cette façon: Pour moi la sphère de l'art se séparait de plus en plus de celle de la nature ainsi qu'à la fin je ne pusse les observer que tout à fait séparées.

C'est pourquoi le paysage dans la peinture de Ćelić n'est pas plus un document ni une confirmation de l'existence d'un ciel déterminé, d'une terre et des plantes, mais il est une région entière dont on trouve l'existence à l'endroit où se terminent et se suppriment les formes de la nature.

Le paysage naturel et le paysage dans la peinture de Ćelić montrent des affinités lointaines et uniquement conditionnelles.

Le paysage métaphysique dans les peintures de Ćelić est fait par l'entremise des couches de couleurs mobiles et géométriques crues de la base statique qui représente le rapport du ciel et de la terre. Tandis que le mouvement était autrefois exceptionnellement accentué, les nouvelles peintures se caractérisent d'une rotation des

couches de couleurs, à peine légère, qui a commencé à s'incarner par une de ses parties dans la base, de laquelle elle s'était autrefois séparée sous l'influence des profonds changements morphologiques.

L'ordre harmonique et presque rituelle des couches de couleurs actives et géométriques qui continuellement coordonnent l'ordre réciproque des bords dans les régions des contacts possibles, provient de la métamorphose incomplète de la structure organique inconstante dans un achèvement définitive du système cristallin. La grille spatiale de la peinture est centrée par des couches de couleurs et la cristallisation se fait dans le sens du tétraèdre. Mais pourtant les axes cristallographes ne sont pas toujours précisément arrangés dans le plan et elles nous rappellent innatendument leur ancienne origine dans les formes biologiques et imparfaites.

Et le cercle de l'intérêt de Ćelić s'y ouvre encore une fois. Le peintre se retrouvera sur la terre, comme le dit le mythe antique, et il tiendra des conseils secrets avec les herbes pour qu'il puisse redécouvrir nouveaux instruments à l'entremise desquels il déchiffrera son paysage intérieur et idéal.

Živojin TURINSKI

STOJAN ĆELIĆ, peintre et graveur

Né à Bosanski Novi 1925. Termine ses études à l'Académie des Beaux-Arts de Belgrade. Voyage d'études: Italie, France, Hollande, Belgique, Angleterre, Grèce, URSS, Pologne. Professeur à l'Académie des Beaux-Arts de Belgrade, et rédacteur en chef et rédacteur responsable de la revue d'art „Umetnost“. De temps en temps il pratique l'esthétique artistique.

Expositions individuelles:

- 1954 — Belgrade: Galérie d'ULUS
- 1958 — Belgrade: Musée des arts appliqués,
- 1962 — Zagreb: Galérie de la vile d'art contemporain
- 1963 — Ljubljana: Petite galérie
- 1964 — Belgrade
- 1965 — Belgrade
- 1966 — Belgrade: Galérie — Kolarčev univerzitet

Expositions collectives:

- 1953 — Belgrade: Zagreb: „Groupe des Independants“
— Belgrade: Karanović, Srbinović, Ćelić (gravure)
- 1954 — Venise: Gravure Yougoslave contemporaine
- 1955 — Belgrade: Karanović, Srbinović, Ćelić (gravure)
— Belgrade: „Groupe de décembre“
- 1956 — Dubrovnik: L'art yougoslave contemporain
— Belgrade, Sarajevo: „Groupe de décembre“
- 1957 — Dubrovnik: L'art yougoslave contemporain
— Belgrade: Karanović, Srbinović, Ćelić (gravure)
— Belgrade: „Groupe de décembre“
- 1958 — Prague, Brno, Bratislava: L'art yougoslave contemporain
— Varsovie, Belgrade: „Groupe de décembre“
- 1959 — Zagreb: Karanović, Srbinović, Ćelić (gravure)
- 1959-62 — USA: Nouvelle peinture yougoslave
- 1960 — Paris, Antibes: Peinture yougoslave contemporaine
— Belgrade: Ier Salon d'Octobre
— Belgrade: „Groupe de décembre“

1961 — Londres, Tate Gallery: Peinture yougoslave contemporaine
— Allemagne Occidentale: Peinture yougoslave contemporaine
— Belgrade: Ière Triennale des beaux-arts
— Belgrade: IIe Salon d'Octobre

1962 — Belgrade: IIIe Salon d'Octobre

1963 — Belgrade: IVe Salon d'Octobre

1964 — Belgrade: Ve Salon d'Octobre

— Belgrade: IIe Triennale des beaux-arts

— Zagreb: Gravure yougoslave

1965 — Ljubljana: VIe exposition internationale de gravure
Tokyo: Biennale

Prix: Prix d'Octobre de la ville de Belgrade pour la gravure 1958.

Prix du sept juillet pour la peinture de la R.S. de Serbie 1960.

Prix à l'exposition de la gravure yougoslave à Zagreb 1964.

Adresse: Stojan Čelić, Lole Ribara 27, Belgrade, Yougoslavie

BIBLIOGRAPHIE (INCOMPLÈTE)

- S. Mišić, Misaonost i umetnost Stojana Čelića, Beogradske novine, Belgrade 17. IX. 1954
M. B. Protić, Izložba Stojana Čelića, NIN, Belgrade, 19. IX. 1954
M. Milošević, Izložba slika Stojana Čelića, Borba, Belgrade, 21. IX. 1954
M. Milošević, Prolećna izložba ULUS-a, Borba, Belgrade, 27. VII. 1956
A. Čelebonović, Osvrti usred sezone, Književne novine, Belgrade, 18. III. 1956
G. Olujić, Razgovor sa slikarom Stojanom Čelićem, Omladina, Belgrade, 29. VIII. 1956
Ž. Vidović, Slike i ideje, Oslobođenje, Sarajevo, 30. IX. 1956
D., Jedan trenutak sa Stojanom Čelićem, NIN, Belgrade, 21. IV. 1957
A. Nikolovski, Gostovanje na ULUS vo Skopie, Razgledi, Skopie, 1. XII. 1957
M. B. Protić, Tri izložbe, NIN, Belgrade, 15. XII. 1957
P. V., Izložba „Decembarske grupe“ u Umetničkom paviljonu, Politika, Belgrade, 14. XII. 1957
Dr. K. Ambrozić, Desetorica iz Decembarske grupe, Književne novine, Belgrade, 27. XII. 1957
A. Čelebonović, Decembarska grupa, NIN, Belgrade, XII. 1957
M. Milošević, Nove perspektive, Borba, Belgrade, 11. V. 1958
R. Protić, Izložba Stojana Čelića, Omladina, Belgrade, XI. 1958
P. V., Slike i crteži Stojana Čelića, Politika, Belgrade, 7. XI. 1958
M. B. Protić, S. Čelić, B. Petrović i J. Soldatović, NIN, Belgrade, 7. XI. 1958
B. Dečermić, Intime, Večernje novosti, Belgrade, 20. XII. 1958
Dr. L. Trifunović, slikarstvo Decembarske grupe, NIN, Belgrade, 18. I. 1959
R. Rutar, Tri grafičara, Narodni list, Zagreb, 22. I. 1959
C. Trumić, Izložba Decembarske grupe, Pančevac, Pančevo, 1. V. 1960
P., Jedan trenutak sa Stojanom Čelićem, NIN, Belgrade, 8. VII. 1960
Sedmojulske nagrade, NIN, Belgrade, 10. VII. 1960
J. S. P., Stojan Čelić, Rad, Belgrade, 10. IX. 1960
D. Đorđević, Oktobarski salon, Dnevnik, Novi Sad, 30. X. 1960
Dr. K. Ambrozić, Prvi Oktobarski salon, Književne novine, Belgrade, 4. XI. 1960
P. V., Oktobarski salon, Politika, Belgrade, 10. XI. 1960
P. V., Poslednje decembarske izložbe, Politika, Belgrade, 20. XII. 1960
D. Đorđević, Decembarska grupa, Dnevnik, Novi Sad, 1. I. 1961
Đ. Popović, Decembarska grupa, Borba, Belgrade, 9. I. 1961
Dr. K. Ambrozić, Oktobarski salon 1961, Književne novine, Belgrade, 17. XII. 1961
Dr. L. Trifunović, Stojan Čelić, NIN, Belgrade, 29. I. 1961
Nov prodor jugoslovenske umetnosti, Naši Razgledi, Ljubljana, 13. V. 1961
O. Bihalji Merin, Generacije i putevi slikarstva, Politika, Belgrade, 4. VI. 1961
J. Depolo, Slikarstvo na Trijenalu, Vjesnik, Zagreb, 8. VI. 1961

- M. Karamehmedović, Namjere i ostvarenja, Oslobođenje, Sarajevo, 11. VI. 1961
- D. Đorđević, Izložbe u jubilarnoj godini, Borba, Belgrade, 30. VII. 1961
- A. Bassin, Morgen's Paint — III međunarodni bijenale slikarstva, Naši razgledi, — Ljubljana, 9. XII. 1961
- M. G., Čelić u Gradskoj galeriji, Večernji list, Zagreb, 12. I. 1962
- A. Čelebonović, Predgovor, Katalog izložbe u Gradskoj galeriji suvremene umjetnosti u Zagrebu, 10—25. I. 1962
- J. Depolo, Jasnoća i neposrednost, Vjesnik, Zagreb, 16. I. 1962
- M. Peić, Mnogo likovnih smjerova, Telegram, Zagreb, 2. II. 1962
- P. K., „Predeli“ Stojana Čelića, Danas, Belgrade, 14. II. 1962
- M. S. M., Stojan Čelić, Politika, Belgrade, 8. IV. 1962
- P. V., Slikarstvo Stojana Čelića, Politika, Belgrade, 12. IV. 1962
- D. Đorđević, Poetska snaga Čelićevog grafičkog izraza, Porba, Belgrade, 8. IV. 1964
- D. A., Stojan Čelić: Volim da osetim gorčinu ostvarenih i neostvarenih pretpostavki, Politika, Belgrade, 12. IV. 1964
- S. O., Dodeljene nagrade na Bijenalu grafike u Zagrebu, Politika, Belgrade, 28. III. 1964
- P. V., Izložba četvorice beogradskih grafičara, Politika, Belgrade 4. VI. 1964
- Aleksa Čelebonović, Jugoslovenski umetnici na Bijenalu u Veneciji, Politika, Belgrad, 19. VII. 1964
- M. Pušić, Crteži Stojana Čelića, Oslobođenje, Sarajevo, 6. III. 1966
- P. V., Crteži Stojana Čelića, Politika, Belgrade, 2. III. 1966
- Vladimir Rozić, Stojan Čelić, Književne novine, Belgrade, 5. III. 1966
- M. Pušić, Crteži Stojana Čelića, Oslobođenje, Sarajevo, 6. III. 1966

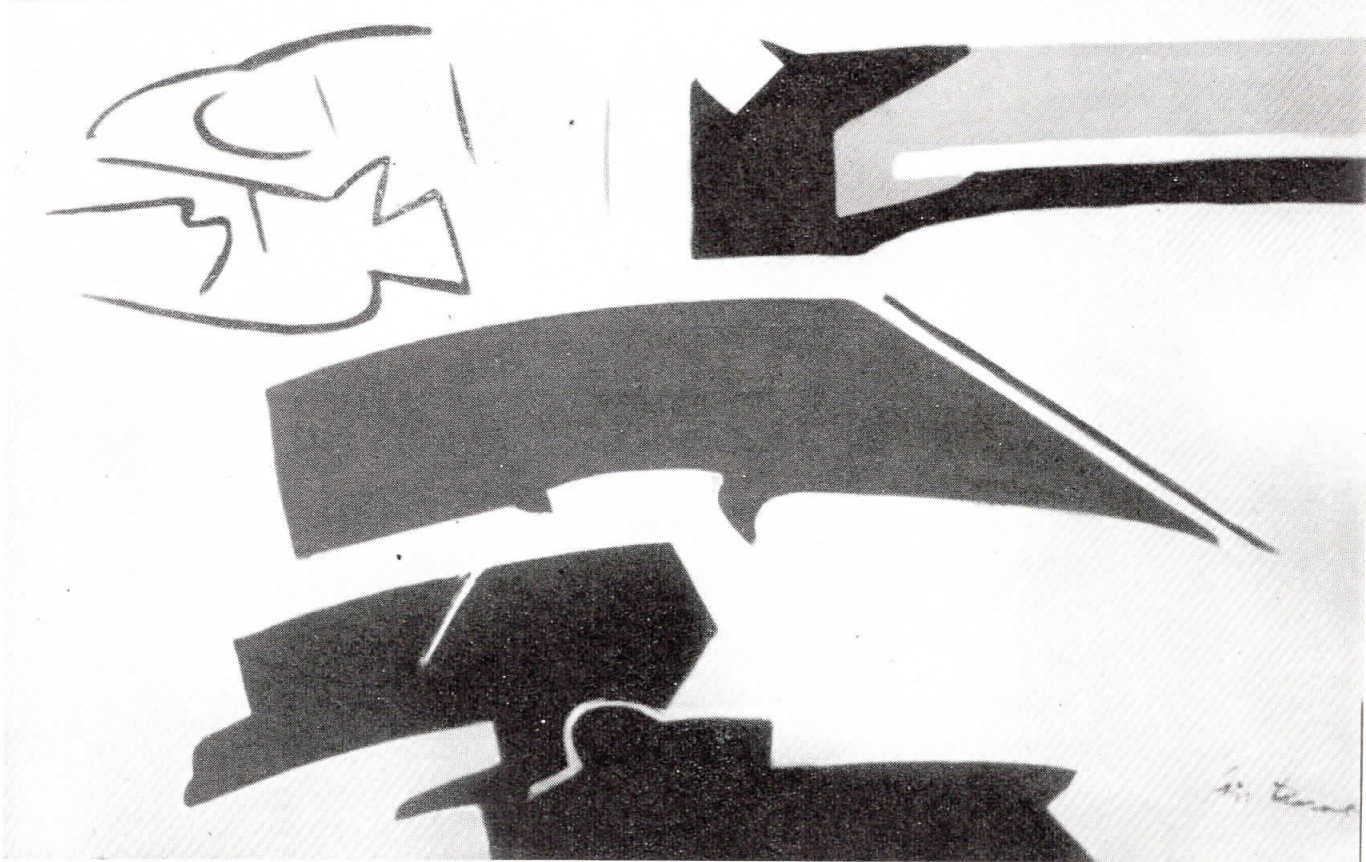
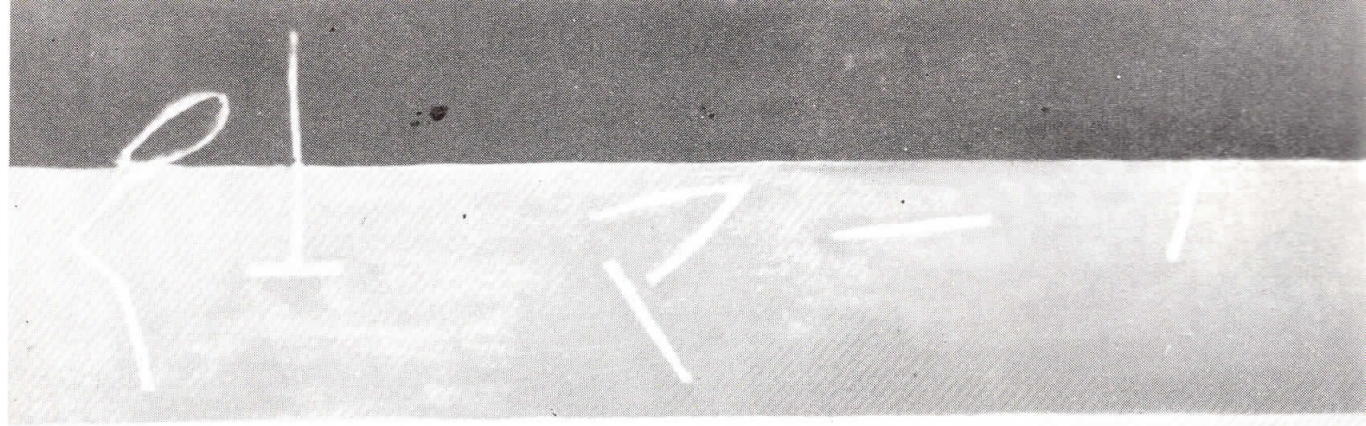

3. Сиво утро
Matin gris

6.10.21
3

1. Предел
Peysage

Small, faint signature or mark in the bottom right corner.

К А Т А Л О Г
C A T A L O G U E

1. Предел I, масло на платно, 125 × 135, 1961
Paysage I, huile sur toile
2. Друго поднебје IV, масло на платно, 135 × 125, 1963
Autre ciel IV, huile sur toile
3. Сиво утро, масло на платно, 195 × 130, 1963
Matin gris, huile sur toile
4. Друго поднебје V, масло на платно, 135 × 125, 1964
Autre ciel V, huile sur toile
5. Смирување, масло на платно, 135 × 125, 1965
Araisement, huile sur toile
6. Смирување, масло на платно, 135 × 125, 1965
Porte de Mikena II, huile sur toile
7. Квечерина, масло на платно, 195 × 140, 1965
Crépuscule, huile sur toile
8. Пладне, масло на платно, 195 × 140, 1966
Midi, huile sur toile
9. Подем, масло на платно, 135 × 125, 1966
Ascension, huile sur toile
10. Потонат град, масло на платно, 195 × 140, 1966
La ville sombrée, huile sur toile
11. Ветер, цртеж (тушеви во боја), 1960
Vent, dessin (encres de Chine en couleurs)
12. Простор, туш, 1961
Espace, encre de Chine
13. Раѓање на денот, туш, 1961
Naissance du jour, encre de Chine
14. Раѓање на денот, туш, 1961 (II варијанта)
Naissance du jour, encre de Chine, (variante II)
15. Грција, туш, 1965
Grèce, encre de Chine
16. Јануари, туш, 1966
Janvier, encre de Chine
17. Подем, туш, 1966
Ascension, encre de Chine
18. Цртеж за 1966 I
Dessin pour 1966 I
19. Цртеж за 1966 II
Dessin pour 1966 II
20. Цртеж за 1966 III
Dessin pour 1966 III

Издава:
МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНА УМЕТНОСТ — СКОПЈЕ

Предговор:
ЖИВОЛИН ТУРИНСКИ

Припрема на текст:
ЉУПКА ДАМЈАНОВСКА — кустос

Превод:
СОЊА АБАЦИЕВА

Поставка на изложбата:
СТ. ПЕТРОВИК

Техничка опрема:
СТ. ПЕТРОВИК

Печатено:
ГРАФИЧКИ ЗАВОД „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ — СКОПЈЕ

